

гериче — милата гиздава Ниди се катерѣше по гнѣздото, по гърба на майка си и на баща си, подскачаше по близкитѣ клончета и играеше като сжщинско дете.

Утринната закуска и утринниятъ водопой ставаха всѣкога въ опредѣленъ часъ. Следъ закуската и водопоя следваха игри и упражнения. Следъ това идѣше обѣдно спане, отъ което никоя здрава и умна катеричка не се отказваше.

Единъ следъ обѣдъ Ниди и майка ѝ бѣха полегнали една до друга въ непокритото гнѣздо. Бащата спѣше на единъ, далеченъ клонъ. Слънцето силно печеше върху малкото тѣло на Ниди. Отъ жегата тя усѣти силна жажда и се събуди. Събуди се и майка ѝ. Ниди отиде до главния дънеръ и по него се спусна надолу къмъ земята. Бдителната майка внимателно наблюдаваше вървежа на своето дете. Тежко черно предчувствие заседна въ душата ѝ — сжщото, каквото човѣшка майка може да почувствува, когато детето ѝ излѣзе самичко и се загуби навънъ въ тъмната нощъ.

Ниди скочи на земята. Мина край едно паднало дърво, спрѣ да направи огледъ и да почисти грижливо опашката си. А въ това време майка ѝ отъ гнѣздото неотклонимо гледаше, готова всѣки мигъ да се притече на помощъ.

Следъ като почисти опашката си и още веднажъ направи огледъ, Ниди изкочи на открито мѣсто, дето слънцето ярко печеше. Има животни, които отъ горещъ треперливъ блѣсъкъ се замайватъ, ставатъ отпуснати и лѣнливи. Но има други животни, на които жизненитѣ сили се подигатъ отъ пламтешката жег на дневното свѣтило; всич-